

§ 6. Na podstawie wniosków kasowych oddziałów banków (§ 5) oraz wniosków kasowych składanych przez uczestników planowania kasowego bezpośrednio do oddziału Narodowego Banku Polskiego (§ 4), Oddziały Narodowego Banku Polskiego sporządzają wnioski kasowe oddziału NBP i przedkładają je Centrali Narodowego Banku Polskiego.

§ 7. 1. Na podstawie wniosków kasowych oddziałów NBP (§ 6) Narodowy Bank Polski sporządza projekt ogólnego planu kasowego i przedkłada go Ministrowi Skarbu w terminie do dnia 25 miesiąca poprzedzającego kwartał planowany.

2. Projekt ogólnego planu kasowego wchodzi w system kwartalnego planu finansowego, sporządzonego przez Ministerstwo Skarbu i podlega zatwierdzeniu w trybie stosowanym dla kwartalnego planu finansowego.

§ 8. 1. Na podstawie zatwierdzonego ogólnego planu kasowego Centrala Narodowego Banku Polskiego zatwierdza plany kasowe oddziałów NBP (§ 6), a oddziały NBP zatwierdzają plany kasowe oddziałów banków (§ 5).

2. Na podstawie zatwierdzonych planów kasowych wymienionych w ust. 1) właściwe banki (oddziały) zatwierdzają plany kasowe uczestników planowania kasowego (§ 4).

§ 9. 1. Plany kasowe uczestników planowania kasowego są podstawą wypłat gotówkowych właściwych banków (oddziałów).

2. Plany kasowe banków (oddziałów) są podstawą zaopatrywania banków (oddziałów) w pieniądź gotówkowy przez Narodowy Bank Polski.

3. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do zaliczkowania ogólnego planu kasowego, jeżeli zatwierdzenie planu nie nastąpi przed początkiem kwartału.

§ 10. 1. Zarządzenia dotyczące uczestników planowania kasowego w zakresie techniki obrotów gotówkowych powinny być wydawane w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim.

2. Obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały zarządzenia dotyczące uczestników planowania kasowego w zakresie określonym w ust. 1) winny być uzgodnione w terminie najdalej do dnia 31.VIII. 1949 r. z Narodowym Bankiem Polskim celem dostosowania ich do potrzeb planowania kasowego.

§ 11. 1. Instrukcja Narodowego Banku Polskiego zatwierdzona przez Ministra Skarbu i Przewodniczącego PKPG ustali:

- szczegółowe zasady planowania kasowego.
- tryb i terminy sporządzania projektów planów,
- zasady wykonywania i kontroli planów,
- zasady sprawozdawczości.

2. Właściwi ministrowie wydadzą w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim w terminie do dnia 15 września 1949 r. niezbędne zarządzenia celem wprowadzenia planowania kasowego w podległych im względnie w nadzorowanych przez nich jednostkach.

3. Dla jednostek, do których mają zastosowanie przepisy rachunkowo-kasowe dla władz i urzędów państwowych, zarządzenia, o których mowa w ust. poprzedzającym, zostaną wydane przez Ministra Skarbu.

§ 12. 1. Narodowy Bank Polski i właściwe banki za uprzednią zgodą Narodowego Banku Polskiego mogą wstrzymać wypłaty gotówkowe, jeżeli uczestnicy planowania kasowego nie przedłożą planów kasowych w ustalonych terminach i w/g ustalonych zasad.

2. Wstrzymanie wypłat, o których mowa w ust. (1), nie dotyczy wynagrodzeń za pracę.

3. Zarządzenie Ministra Skarbu i Przewodniczącego PKPG ustali termin wprowadzenia i zasady stosowania sankcji przy odchyleniach od planu kasowego.

§ 13. Wykonanie niniejszej uchwały, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym, że planowanie kasowe obejmuje okres od 1 stycznia 1950 r., zaś sprawozdawczość okres od 1 października 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

711.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 roku

w sprawie składu Międzyministerialnej Komisji Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego.

Na podstawie pkt. IV uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 maja 1949 r. w sprawie Podkomisji i Komisji powołanych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów zarządzam, co następuje:

1. Międzyministerialna Komisja Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego powołana uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 października 1947 r. składać się będzie z:

- Przewodniczącego Komisji, wyznaczonego przez Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów,
- Zastępcy Przewodniczącego Komisji, wyznaczonego przez Ministra Handlu Zagranicznego,
- członków i zastępców członków, których wyznaczają po jednym:

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
Minister Handlu Zagranicznego,
Minister Skarbu,
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych,
Minister Handlu Wewnętrznego,
Minister Żeglugi,
Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego,
Prezes Narodowego Banku Polskiego,
Naczelny Dyrektor Państwowego Banku Rolnego i Bank Handlowy S. A.

2. Biuro Międzyministerialnej Komisji Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego wchodzi pod względem organizacyjnym i budżetowym w skład Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

3. Kompetencje Podsekretarza Stanu dla Spraw Handlu Zagranicznego, przewidziane w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 października 1947 r., przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW H. Mine

712.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 lipca 1949 r.

w sprawie nadania statutu Głównemu Instytutowi Pracy.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2 oraz art. 15 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Głównemu Instytutowi Pracy, utworzonemu zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r., nadaje się statut o brzmieniu jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lipca 1948 r. w sprawie nadania statutu tymczasowego Głównemu Instytutowi Pracy.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 lipca 1949 r.

Statut Głównego Instytutu Pracy

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Główny Instytut Pracy, zwany dalej w skróceniu „Główny Instytut”, działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Pracy, oraz niniejszego statutu.

§ 2. 1. Główny Instytut posiada osobowość prawną.
2. Główny Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę Głównego Instytutu w otoku.

§ 3. Siedzibą Głównego Instytutu jest m. Warszawa.
§ 4. Zadaniem Głównego Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu rozwój produkcji przemysłowej przez ustalenie i stosowanie najbardziej właściwych metod zmierzających do osiągnięcia najwyższej sprawności pracy ludzkiej, a w szczególności:

- organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych dla utworzenia podstaw zarówno teoretycznych jak i praktycznych dla nowych metod wytwarzania i organizacji pracy,
- śledzenie postępu technicznego i naukowego oraz udoskonalanie i usprawnianie metod pracy już stosowanych w przemyśle,
- inicjowanie nowych metod organizacyjnych i współpraca przy ich wprowadzaniu w przemyśle,
- przeprowadzanie ekspertyz, zleconych prac technicznych i naukowo-badawczych,
- przysposabianie kadr specjalistów w zakresie organizacji pracy według wytycznych właściwych władz,